

Astăzi, Miercuri, 27 August, 2025

Sf. Cuv. Pimen cel Mare; Sf. Mc. Fanurie; Sf. Ier. Osie, episcopul Cordobei

2 Corinteni 6

¹¹ Gura noastră deschisă s'a către voi, o, Corintenilor, inima noastră s'a lărgit.

¹² Strâmtorați nu sunteți întru noi, ci'n inimile voastre sunteți strâmtorați.

¹³ Plătiți-ne și voi cu aceeași plată – vă vorbesc ca unor copii ai mei –, lărgiți-vă și voi inimile!

¹⁴ Nu vă înjugați la jug străin¹ cu cei necredincioși, căci ce însoțire are dreptatea cu fărădelegea? sau ce părtășie are lumina cu întunericul?

¹⁵ și ce învoire este între Hristos și Veliar²? sau ce are laolaltă un credincios cu un necredincios?

¹⁶ sau ce înțelegere este între templul lui Dumnezeu și idoli? Că noi

¹ Un jug care nu se potrivește, la care nu puteți fi împerecheați. O paranteză-avertisment împotriva infiltrațiilor păgâne în doctrina și morala Bisericii.

² Veliar sau Belial, un alt nume al Satanei, des întâlnit în literatura rabinică și în manuscrisele de la Qumran; pomenit și în imnografia bizantină (antifonul 3 din utrenia glasului al doilea).

suntem templu al Dumnezeului Celui-Viu, așa cum a zis Dumnezeu că întru ei voi locui și voi umbla și Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu.

Marcu 1

²³ Și era atunci în sinagoga lor un om cu duh necurat³ care striga tare,

²⁴ zicând: „Ce ai cu noi⁴, Iisuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi? Te știm cine ești: Sfântul lui Dumnezeu”.

²⁵ Și Iisus l-a certat, zicând: „Taci și ieși din el!”

²⁶ Și, scuturându-l duhul cel necurat și strigând cu glas mare, a ieșit din el.

²⁷ Și toți s'au înspăimântat, încât se întrebau între ei, zicând: „Ce este aceasta?: Învățătură nouă și cu putere; că El și duhurilor necurate

³ În limbajul biblic, prin „duh necurat” se înțelege diavol, demon, spirit impur, adversar al curăției religioase și morale.

⁴ Pluralul speciei demonice care se rostește prin gura celui posedat de demoni.

le poruncește, și ele i se supun”.

²⁸ Și îndată s'a răspândit vestea despre El pretutindeni, în tot ținutul Galileii.⁵

Tâlcuire

Demonul L-a slăvit pe Mântuitorul, dar Mântuitorul i-a spus: „Taci și ieși din el”. Demonii nu spun și nu fac niciodată nimic cu un scop bun:

ei urmăresc totdeauna vreo ticăloșie. Așa și atunci. Domnul, fără a da în vileag cursele lor, a hotărât cu un cuvânt: „Taci și ieși din el”. N-a vrut să Se întindă la vorbă cu duhul cel viclean. Asta este o lecție pentru noi. Îndată ce reușește cineva vreun lucru bun cât de mic, se ițește îndată demonul și începe să-i trâmbițeze în urechi: „Ești așa și pe dincolo”. Nu-l asculta și nu intra în vorbă cu acest amăgitor, ci retează-i-o îndată: „Taci și ieși”; prin suspinare și muștrare de sine aerisește locul în care a stat de reaua putoare pe care a lăsat-o în urmă și tămâiază-l cu rugăciunea

inimii înfrânte. Demonul vrea să zămislească părere de sine și simțământul că ești vrednic, din care să ațâțe mai apoi lauda de sine și slava deșartă – toate acele gânduri și simțăminte care în viața duhovnicească sunt aidoma hoților din viața lumească. Așa cum hoții, furișându-se în casă, fură bunurile stăpânului, aceste gânduri și simțăminte, înrădăcinându-se în suflet, nimicesc și alungă tot ce este bun în el, așa încât nu mai rămâne nici un lucru pentru care Domnul să aibă mai apoi a ne lăuda.⁶

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.